

Abús intolerable

Els pals d'electricitat

Repetides vegades havém cridat l'atenció de l'autoritat local sobre un fet que estimém de importància pràctica i sobre tot de significació interessant per lo que respecta a la consideració que la vila ha de mereixer a tothom que hi vingui a contreure lligams d'ordre sentimental, de treball o jurídic.

Nosaltres estém disposats a tributar sincers aplaudiments a les autoritats que siguin mereixedores, sense renunciar per aixó el nostre dret a la crítica i a la censura quan siga convenient als interessos de la població.

Avui debém un avís o dirigir una advertència al Sr. Alcalde i a l'Ajuntament. Demà'ls rendirém les nostres felicitacions o censures, segons ho entenem de justícia.

El cas que motiva aquestes ratlles, es el següent:

En el mes de Juny de l'any passat, una de les companyies que suministren corrent elèctric a la nostra població, va plantar en l'acera oriental del carrer de la Palma entenes per a servir de suport als cables aeris de la electricitat.

Amb greu perill dels habitants de les cases confrontants amb els indicats pals; amb perill per a tots els veïns i forasters que circulan per aquella acera, i principalment com una vergonya atentoria a la dignitat ciutadana i a les prerrogatives de les autoritats locals, perduran com amenaça, perill i padró de un abus intolerable aquells pals de la electricitat en llocs tan cèntrics com els esmentats.

Volém nosaltres, que ningú pugui fer burla del nom de Granollers, i en aquest sentit estem disposats a prestar el nostre concurs a les autoritats que per honra propia i de la vila fassin respectar les seves atribucions.

No s'ha complert encara un any desde que's varen plantar els pals de referència que son una perturbació i un acte de desposseïment que Granollers no pot tolerar. Avans de que l'any de la perturbació's compleixi, pot l'Alcaldia, sense'l concurs dels tribunals, fer desapareixer aqueixes entenes.

Si deixabem passar el mes de Juny sense que'ls pals desapareixessin de l'acera del carrer de la Palma, el problema es complicaria de una manera extraordinària i sortiria de la competència gubernaativa per a entrar en la judicial.

L'Alcaldia i l'Ajuntament poden ara estudiar amb detenció'l cas. Poden resoldrer assessorantse per les autoritats i organismes superiors. Lo que no poden permetre es que l'abus continuï i molt menys pecar de negligents, deixant que lo qu'avui te resolució facil siga demà una qüestió difícil i costosa.

Teatral

Diuenge per la tarde, la companyia que dirigeixen els Srs. Casaseca i Barceló, posaren en escena en l'«Unió Lliberal», la popular òpera *Marina*.

Al anarhi hi havia una mena de *pànic* per part del

públic, i també per la meua, escarmentats de la companyia que havia actuat el diumenge anterior, quan poc després d'haver pujat el teló ja's van desvaneixer duptes.

Només tingué que posar els peus en escena la Senyoreta Casas *dirigida* Sasac que ja's mereixqué un aplaudiment, no cal dir que en el *cuarteto* del primer acte com en el rest de l'obra va estar a la altura d'una gran cantant.

El tenor Sr. Bergadá no ens va poguer convencer, doncs demostrá tenir una absoluta desconeixença de l'obra i al ensemps se li va notar que al volguer fer un calderó o nota llargua, encar guarda el regust dels artistes d'aquell temps. que quan se presentaba un cas aixís, daban un cop de peu i estesos de braços se n'anaven cap al proceni i aguantaven fins que l'ànima els deia prou. Amb aixó sens ofendrel me permetrá que li digui, puig no es pas perque li vulgui mal de cap manera.

Els baríton Sr. Martínez i el baix Sr. Casas, varen estar correctíssims tota la tarde.

El chors hi va haver moments que anaven un poc insegurs.

El mestre i l'orquestra bé.

Per la nit, la mateixa companyia representá *La Traviata*, ploranera obra del mestre Verdi, on varem tenir el gust de poguer aplaudir frenèticament per altra volta a la Senyoreta Sasac, doncs va tenir el públic tivant tota la nit perque tothom es va convencer de que era una cantant de les que s'en veuen poc sovint. Mes aplausos hauria tingut si no hagués sigut per el tenor, puig aquest demostrá que d'alló qu'en diuen cor, no en tenia, fent amb una fredor tota l'obra que enuig feia veure a les taules.

Les demés parts bé, i els chors com per la tarde.

¿No podríam donar entenet a n'el mestre que en lloc de timbales a la orquestra, i hagués piano?

Cregui se sentiria més plena aquesta, i no hi faria el mal efecte que fan amb onze músics.

RESUMEN: Tenim una bona companyia per a la quaresma si procuran posar una mica a tó al tenor.

RAVEL.

NOTES

Copiém de *La Veu de Catalunya*:

«Els nostres entusiastes companys de Sant Carles de la Rápida ens escriuen dient-nos que varen presentar a la oficina telegràfica d'Amposta un telegrama que estava redactat aixís, en catalá:

«Lliga Regionalista.—Boters, 4.—Barcelona.— Triomf regionalista de Barcelona omple joia regionalistes rapitencs ¡Avant sempre!—Fargas, Masot, Castro, Beltrán, Torné, Matamoros, Borrell.»

I el telegrafista es negá a admetre'l perque estava redactat en catalá, malgrat fer-li avinent que la circulació de telegrames en catalá estava autorizada per les autoritats superiors.

Seria enutjós referir la discussió, els arguments i les paraules que's gastaren per no admetre el telegrama. Volém fer-ne mercé a l'humil funcionari que no volgué complir el seu dever.

El telegrama fou enviat, per un propi, a Tortosa, i des d'allí, telegràficament, fou cursat i arribá a sa destinació.

Lo que va fer l'humil funcionari del telégraf d'

Amposta fou, abans que tot i per demunt de tot, un intent de vecció amb l'esperit de una regió espanyola contra un altra, un acte de desconsideració envers una llengua amb la qual s'ha dirigit als reis d'Espanya l'alcalde de Barcelona en actes oficials i que s'usa oficialment en totes les corporacions oficials de Catalunya. Aquest acte de l'humil telegrafista catalanófob no pot passar sense protesta dels que estimém la nostra llengua més que totes les altres perque és la nostra.

Es d'esperar que'l quefe superior de telégraf d'aquella provincia de Tarragona, farà entendre a l'humil subordinat seu que resideix Amposta, que la negació a circular un telegrama escrit en llengua catalana, és faltar a lo que disposen els reglaments o disposicions que regeixen el Cos de Telégraf.»

* * *

El Senyor Grañé en la sessió que celebrá el dimars l'Ajuntament de Barcelona, digué:

«El partit radical no recorda que'l Sr. Lerroix fou enviat a Barcelona consignat als meus quefes.

A nosaltres els quefes del partit lliberal ens donaven la consigna de votar als radicals en les eleccions que sobrevenien i a les hores el Sr, Lerroix, el partit radical, acceptaba de molt bon grat els vots dels caciquistes.

Nosaltres, els caciquistes, jo, el cacic de Sans, ajudarem als radicals contra la solidaritat . . .

Jo tinc molts recados del senyor Lerroix donant-me les gracies per la nostra cooperació. Públicament digué'l senyor Lerroix d'unes eleccions «que habian sido ganadas gracias a Grañé» . . .

a les eleccions provincials en que lluitava en Guerra del Rio, bé ho sabeu prou vosaltres els radicals, si en Guerra del Rio va triomfar fou pels vots nostres.

Lo que hi ha, senyor Pich, es que aquells quefes nostres, dels quals abomino, han desaparecut, que ara no hi ha caciquisme perque els petits es fan grans i jo so quefe de mi mateix i penso amb el meu criteri . . .

Ja sé que alguns lliberals de la vella escola encara voten als radicals però jo i els meus amics que no som radicals ni som de la Lliga, hem votat als més afins i els més afins han sigut els candidats de la Lliga.»

Aquestes declaracions han mogut gran rebombori entre els radicals i esquerrans del pacte de St. Gervasi, nosaltres no hi farem cap comentari, nostres electors poden fernhi molts i variats.

* * *

Els regionalistes debem estar satisfets del resultat d'aquestes eleccions, la nostra bandera *ben alta* i *ben sola* ha sortit triufant, la minoria Regionalista estará molt ben representada al congrés, al menys seran dotze, potser més, els diputats que la compondran, i una minoria de dotze diputats sortits d'una sola regió, es una minoria important, i ho es més si's te en compte que partits com el radical i el carlí, l'han treta molt més migrada cantant amb tot Espanya.

* * *